

Dure vrijgezellenfeestjes, een bruiloft in het buitenland, ingewikkelde dresscodes en bewerkelijke cadeauwensen. Sommige bruidsparen eisen nogal wat van gasten en bruidspersoneel.

Door Maud Beucker Andreae

HYSTERIE ROND DE BRUILOFT

Op de avond van het huwelijk in Frankrijk, aan het einde van een smakelijk diner, stond de ceremoniemeester op: hij zou dadelijk met de pet rondgaan voor een bijdrage voor de drank.

1. HOE VERDER WEG HOE BETER

Een huwelijk in Frankrijk, op een agriturismo in Toscane of aan het strand van Barcelona. Het klinkt allemaal feestelijk en romantisch, maar voor gasten is een buitenlandse bruiloft duur, tijdrovend en stressvol. Etiquette-expert Beatrijs Ritsema, die schrijft voor Trouw en HP/De Tijd, noemt huwelijken in het buitenland zelfs 'een narcistische aangelegenheid': 'Kennelijk vindt het bruidspaar zijn eigen levensstap zo belangrijk dat andere mensen alles moeten laten vallen, vakantiedagen moeten opnemen en honderden euro's moeten spenderen, alleen omdat de aanstaande echtelieden zo nodig in Verweggistan moeten trouwen.'

Maaïke* (47) bezocht ooit een bruiloft in West-Frankrijk, een goede vriend van haar man trouwde. 'Ik vond het best een gedoe, we hadden net een baby gekregen. Maar vooruit, we gingen dan maar.' Op de avond van het huwelijk, aan het eind van een smakelijk diner, stond de ceremoniemeester op, in naam van de bruid en bruidegom. 'Hij vertelde dat hij dadelijk zou rondgaan met de pet, voor een bijdrage voor de drank van die avond. We mochten – heel fideel – zelf weten hoeveel we gaven. Ik was verbijsterd.' Maaïke wilde de verbazing graag delen met haar man, maar die had er helaas geen oren naar. 'En met de andere gasten roddelen durfde ik niet; ik wist niet goed hoe close ze waren met het bruidspaar.'

Lucas* (35) kreeg een uitnodiging voor een trouwerij van de neef van zijn vrouw, op het Franse platteland. 'De plek was waanzinnig hoor, midden in de graanvelden, een chateau uit het boekje.'

Het bruidspaar had goed gezorgd voor hun inner circle, waar Lucas en zijn vrouw niet toe behoorden. 'Alle kamers van het kasteel waren gereserveerd voor naaste familie en beste vrienden van het bruidspaar. De dichtstbijzijnde slaapplek in een hotel of gîte was op een halfuur rijden afstand. Dus dat zou of niet drinken betekenen, of een dure taxi regelen, die je ook nog maar moet zien te vinden in dat gat. Daarbij waren kinderen niet welkom. Wij hebben er twee, waar moesten die naartoe? We hebben vriendelijk bedankt voor de uitnodiging.'

En terecht, zegt Ritsema. 'Als je trouwt in het buitenland, moet je er rekening mee houden dat 50 tot 80 procent niet ingaat op de uitnodiging.' Een bescheidener houding is voor bruidsparen wenselijk, zegt zij. 'Alleen als het bruidspaar alles betaalt, van vervoer tot hotel, of als bruid of bruidegom van een andere nationaliteit is, is een huwelijk in het buitenland te vergoelijken', vindt Ritsema. Dus als je dat niet kunt betalen, trouw je gewoon om de hoek. Dat is ook nog eens veel beter voor het milieu.'

2. DRESSCODE: INGEWIKKELD

O leuk, een uitnodiging voor een bruiloft in de bus, dacht Manon* (42) toen ze de envelop openmaakte. Tot haar verbazing zat er ook een kaartje bij dat deed denken aan de kleurenwaaier van een verfmerk. 'Het waren de kleuren die zowel de vrouwen als de mannen op het huwelijk moesten dragen.' Dat het gewenste kleurenpalet uit pasteltinten bestond, hielp ook al niet. 'Ik vond het behoorlijk lastig winkelen voor iets wat ik daarna nooit meer zou aantrekken.'

Sommige bruidsparen hebben de touwtjes graag strak in handen wat betreft de kleding van de gasten. Op de uitnodiging die Esther* (39) kreeg stond een website vermeld waar de gasten 'de voorpret' zouden kunnen meebeleven. 'Er was een volledige pagina gewijd aan de dresscode. Niet met woorden, maar met een moodboard.' Esther deed haar best en kwam in de gewenste 'bohemien-chic look' naar de bruiloft. 'Vervolgens stonden alle gasten in hun fladderjurkjes en dunne pakken met een fleecedeken om hun schouders omdat het zulk slecht weer was.'

Bemoenen met de kleren van de gasten, zelfs als het eregasten zijn, Ritsema vindt het allemaal belachelijk en overbodig. Zelfs een ouderwetse dresscode, als *summer chic*, kleurrijk of cocktail, raadt zij af. 'Iedereen snapt dat je niet in een spijkerbroek en zwart naveltruitje moet komen opdagen. Specifieke aanwijzingen maken mensen alleen maar onnodig zenuwachtig of geïrriteerd.' Daarbij geldt ook hier weer: je jaagt mensen op kosten als ze geen cocktailoutfit of galajurk in de kast hebben hangen. Een andere reden om de dresscode te mijden, is de verscheidenheid aan gasten. 'Er komen niet alleen maar dertigers, maar ook je bejaarde oom en een nichtje van zes. Moeten die zich allemaal hetzelfde gaan kleden? Een huwelijk is een informele, gezellige gelegenheid, geen nieuwjaarsbal in Wenen.'

3. ONDERSCHIED TUSSEN GASTEN

Er was eens een sprookjeshuwelijk waarbij de festivalisering had toegeslagen. Alle gasten kregen

een armbandje als 'toegangsk kaart'. Maar er waren verschillende kleuren armbandjes: daggasten kregen een gouden exemplaar, avondgasten een van zilver. De daggasten hadden niet alleen toegang tot de ceremonie, maar ook tot cocktails en de voor velen zeer gewilde *midnightsnack*. Jammer zilveren armbandjes ... Beatrijs Ritsema gruwelt ervan: 'Een huwelijk is iets inclusiefs. Dan moet je geen rangorde in gasten gaan maken.'

Ook weinig inclusief is het welbekende 'gat in het programma'. Ja, je mag als daggast bij de plechtigheid en bij het feest zijn. Maar tussendoor dineert het bruidspaar met familie en een groep naaste vrienden, waar jij – zo weet je nu heel duidelijk – niet bij hoort. Tijd om naar huis te gaan is er niet, dus zit in je smoking een *pizza margherita* te eten in een willekeurige Nederlandse gemeente waar je nooit naartoe wilde, terwijl je vrouw zich in de wc verkleedt van tenue de ville naar avondjurk.

Wat het programma betreft, is de wens van de meeste gasten: begin om 16 uur. Dan heb je nog wat aan je dag, op een werkdag kun je nog werken, is de bruiloft in het weekend, dan is er tijd voor boodschappen of om de kinderen naar voetbal te brengen. De wat jongere bruidsparen laten nog weleens hun gasten al aan het einde van de ochtend opdraven voor een dienst of ceremonie. Dikke pech als de bruid katholiek is en de bruidegom protestants – dubbele preek – of als de vader van de bruid de buitengewoon ambtenaar van de burgerlijke stand is en zichzelf graag hoort praten. Lange ceremonies, ook daar ziet Ritsema niet echt heil in: 'Een kleine, intieme ceremonie kan prima binnen een halfuur gepiept zijn.' Vergeet niet: jij organiseert

FEITEN & CIJFERS

In Nederland worden jaarlijks zo'n 65.000 huwelijken gesloten.

65.000

Het gemiddelde budget dat stellen besteden aan hun mooiste dag is zo'n €15.000.

€15.000

21% van dat budget gaat op aan kleding en ander uiterlijk vertoon.

21%

De jurk kost in Nederland gemiddeld €2121.

€2121

Ongeveer een op tien stellen trouwt in het buitenland.

10%

Ja, je mag als daggast bij de plechtigheid en het feest zijn. Maar tussendoor dineert het bruidspaar met familie en een groep naaste vrienden, waar jij – zo weet je nu heel duidelijk – niet bij hoort. Tijd om naar huis te gaan is er niet, dus zit je in je smoking een pizza margherita te eten, terwijl je vrouw zich in de wc verkleedt.

als bruidspaar één huwelijk, maar jouw gasten bezoeken er vele.

Ritsema adviseert om speeches altijd te houden tijdens diner of feest. 'Het is mooi als alle gasten daar getuige van mogen zijn.' Diners waar zo'n tien speeches worden gegeven komen voor. Daar blijkt het nut van de ceremoniemeester (zie ook situatie 4 hieronder): 'Die moet vooraf een spreekrooster maken en afspreken dat ieder een maximum krijgt. Ga uit van bijvoorbeeld drie minuten, want dat loopt bijna altijd uit naar vijf. En tien speeches van vijf minuten zijn nog net vol te houden.'

En hoe zit het met onderscheid maken tussen partners van gasten? Mag de aanhang standaard mee naar een bruiloft? Ritsema vindt het geen voorwaarde: 'Als je als bruid of bruidegom je collega's uitnodigt, hoef je echt hun partners niet te vragen. Je kent hen niet en zij kennen ook niemand op de bruiloft.' Mocht je toch van twee lievelingscollega's ook de partners willen vragen, maak er dan even werk van, zodat ze zich echt welkom voelen, adviseert Ritsema. 'Zoek eerst uit hoe de partner heet en schrijf dan hem of haar ook aan.'

4. BRUIDSPERONEEL OVERVRAGEN

Wat bijzonder, je bent gevraagd als lid van het bruidspersoneel, een mooie rol als getuige of ceremoniemeester wacht op je. Stephanie* (49) mocht ceremoniemeester zijn voor het huwelijk van haar neef, tevens een van haar beste vrienden. 'Ik was vereerd en had er zin in.' De hoeveelheid tijd die ze ermee kwijt was, had Stephanie echter onderschat. 'Ik heb onder meer twee buitenlandse trips moeten maken, een

naar een kleermaker in Rome om het pak van de bruidegom te kopen. En dan moest ik ook nog een keer naar Turkije om de trouwringen op te halen.' Het was een huwelijk van corpsleden, wat betekende dat alles moest 'zoals het heurt', van het lettertype en de soort papier van de uitnodiging tot de orchideeën in de kerk. Maar liefst duizend gasten waren uitgenodigd, het feest vond plaats in een museum. Stephanie: 'Wat organisatie betreft, was het meer iets voor een officiële *weddingplanner*, maar die inzetten was toen nog niet gebruikelijk.' Het huwelijk vond plaats in hetzelfde jaar als dat van Willem-Alexander en Máxima: 'Ik had het idee dat ze deze koninklijke aangelegenheid probeerden te evenaren.' Stephanie is na de huwelijksdag een week lang ziek geweest van vermoeidheid.

Ook Tanja* (28) was ceremoniemeester, en wel bij het huwelijk van haar broer, in een Belgisch kasteel. 'Het is het stressvolste wat ik ooit heb gedaan.' Het bruidspaar had moeite met delegeren, dus zat overal bovenop. Er was een handboek van 200 pagina's, het draaiboek was 50 bladzijden en tot op de minuut uitgekiend, de bruidsmisjes moesten absoluut in de pas van de muziek lopen. Van kaars aansteken en weer gaan zitten tot servetten vouwen en stoelen sjouwen, alles was uitgeschreven. Het haalde de lol voor Tanja en haar 'crew' totaal weg. Er was helemaal geen plaats voor spontaniteit en er waren veel ruzies tussen bruidspaar en -personeel. 'Mijn broer en zijn verloofde organiseerden eigenlijk hun eigen teleurstelling, want natuurlijk loopt nooit alles zoals je van tevoren hoopt of plant. Het huwelijk was best mooi, maar ik heb nauwelijks genoten. De nacht ervoor heb ik van spanning

misschien maar twee uur geslapen.' En dacht ze na de bruiloft, toen de stress weg was, dan in elk geval wat waardering in ontvangst te mogen nemen, vergeet het maar. 'De dag na het huwelijk kregen we ook nog wat sneren, bijvoorbeeld dat we bepaalde versiering niet hadden gebruikt. Ik dacht dat ik gek werd.'

Nog een voorbeeld van doorgeslagen controledrift: een ceremoniemeester kreeg in de voorbereiding een boodschappenlijstje van de bruid mee. Daarop stond onder meer 'rijst (Lassie)'. Let wel: dit is de rijst die gegooid moest worden. Je moet er immers niet aan denken dat de gasten er met rijst van het supermarkthuismerk staan.

Beatrijs Ritsema begrijpt het nut van een ceremoniemeester, maar vindt dat bruidsparen niet moeten doorslaan in het 'personeel' aspect van de getuigen en ceremoniemeesters. 'Een ceremoniemeester is essentieel op de dag zelf, om ervoor te zorgen dat de dag een beetje gaat zoals gepland. Denk vooral aan taken als zorgen dat speeches geen uren duren en dat de gasten de goede kant op worden gestuurd. En voorafgaand aan de bruiloft heeft hij of zij de functie het cadeau te coördineren. Voor al het overige werk, zegt Ritsema: 'Huur een officiële weddingplanner in; die wordt er tenminste voor betaald.'

5. TIJDROVENDE EN DURE VOORPRET

Een ludiek filmpje maken voor het bruidspaar, je lievelingsrecept inleveren voor het kookboek dat cadeau wordt gegeven en een (meerdaags) vrijgezellenfeestje; in de aanloop naar het huwelijk stapelen de verzoeken zich op. Jan Kees* (38) mag zich ervaringsdeskundige noemen: hij bezocht al zo'n twintig vrijgezelenfeestjes, die al gauw een paar honderd euro per persoon kostten. 'En dan komt er vaak het verzoek van de organisatie om "even bij te pinnen" als het budget op is.'

Felix* (43) was uiteraard uitgenodigd voor het vrijgezellenfeestje van een van zijn beste vrienden: 'Hij is een zeilfanaat, dus werd hij door ons getraakteerd op een weekje zeilen bij Saint-Tropez.' Prijs voor Felix: zo'n vijfhonderd euro. Per dag. En vooruit, er werd rekening gehouden met minderbedeelden: die mochten ervoor kiezen om maar een of twee dagen in te haken.

Dergelijke 'voorfeestjes' zijn relatief nieuw, zegt Beatrijs Ritsema. 'Het fenomeen *bachelorparty*, oftewel vrijgezellenfeestje, is de afgelopen decennia komen overwaaien uit de Verenigde Staten en Groot-Brittannië.' De meeste mensen, vaak dertigers, hebben het druk genoeg en moeten maar net hun zaterdag willen opofferen voor dergelijke partijtjes. Ritsema, stellig: 'Voor al dit soort voorpret mag je als genodigde bedanken. Je kunt prima zeggen dat je geen tijd, geen zin of geen geld hebt. Dat is allemaal legitiem.'

En dan is er nog het cadeau. Dat wordt meestal geregeld door de ceremoniemeester. Vaak gaat het om een bijdrage aan een kunstwerk of reis. Of het stel heeft in zijn favoriete winkel een 'huwelijkslijst' liggen. Ritsema vindt dat er guller gegeven mag worden dan bij een verjaardag: 'De gelegenheid is specialer en als het goed is, krijg je er als gast een fijn feest of diner voor terug. Ik vind 50 euro een mooi bedrag.' De website trouwplannen.nl is guller. Daar adviseren ze: voor naaste vrienden en familie tussen 50 en 150 euro, voor kennissen en collega's 20 tot 40 euro. □

In Nederland is het gebruikelijk 150 gasten uit te nodigen (of: 100 daggasten en 200 avondgasten).

150

Wereldwijd zijn Indiase bruidsparen het inclusiefst: het gemiddelde aantal genodigden ligt daar op 524.

524

In verband met herkenbaarheid zijn de namen Stephanie, Maaike, Manon, Lucas, Tanja, Esther, Felix en Jan-Kees gefingeerd. Hun echte namen zijn bekend bij de redactie.

